

Sygn. akt: III AUa 142/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Janina Kacprzak

Sędziowie: SSA Ewa Naze (spr.)

SSA Lucyna Guderska

Protokolant: sekr. sądowy Patrycja Stasiak

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2013 r. w Łodzi

sprawy **C. Ł.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w O.**

o emeryturę,

na skutek apelacji C. Ł.

od wyroku Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 5 grudnia 2012 r., sygn. akt: V U 1615/12;

zmienia zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję organu rentowego i przyznaje C. Ł. prawo do emerytury od 4 czerwca 2012 roku.

Sygn. akt: III AUa 142/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy w Kaliszu oddalił odwołanie C. Ł. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w O. z 26 lipca 2012r., odmawiającej mu prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach.

Z ustaleń Sądu Okręgowego wynika, że C. Ł., urodzony (...), posiada bezspornie ponad 25- letni okres składkowy i nieskładkowy oraz legitymuje się okresem 11 lat i 9 dni pracy w szczególnych warunkach.

W spornym okresie – od 2 maja 1970r. do 31 lipca 1976r. wnioskodawca był zatrudniony w Związku Spółek (...) w O. jako kopacz, nie posiada świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach, w okresie do lipca 1970r. brak jest zgłoszenia go do ubezpieczeń społecznych. Ponadto wnioskodawca w tym okresie korzystał z licznych urlopów bezpłatnych. Po dokonaniu wyłączeń tych okresów ogólny staż pracy wnioskodawcy w szczególnych warunkach wynosiłby 14 lat 8 miesięcy i 21 dni.

W ocenie Sądu Okręgowego nie ma podstaw do zaliczenia wnioskodawcy pracy na stanowisku kopacza w oparciu o przedstawione przez niego dowody, gdyż budzą one poważne wątpliwości. W aktach osobowych nie zachowały się żadne dokumenty z okresu zatrudnienia, a tylko pochodzące z późniejszego czasu świadectwo z 5 listopada 2003 r. Brak więc jakichkolwiek danych w oparciu o jakie wskazano w nim okresy zatrudnienia i urlopów bezpłatnych, tym bardziej, że świadectwo pracy jest niespójne co do daty końcowej z zapisem w legitymacji ubezpieczeniowej

potwierdzającym zatrudnienie w dniu 15 września 1976 r. podczas gdy według świadectwa zatrudnienie trwało do 31 lipca 1976 r. Ponadto datę początkową zatrudnienia (2 maja 1970 r.) określa się w świadectwie przed ukończeniem 18 roku życia (...) tj. gdy odwołujący się jeszcze podlegał przepisom o zatrudnieniu młodocianych, a nie zgłoszono go do ubezpieczenia nawet po uzyskaniu pełnoletniości, skoro nie ma jego osoby wśród pracowników zgłaszanych w tym czasie do imiennego ubezpieczenia.

Sąd Okręgowy zdezawuował także zeznania świadków, ponieważ potwierdzają one ogólne informacje o ciężkiej pracy w melioracji.

Nawet gdyby jednak przyjąć okresy pracy wnioskodawcy, wynikające ze świadectwa pracy, poza okresem od 2 maja do 31 lipca 1970r., to nie byłyby one wystarczające dla uzyskania 15 lat pracy w szczególnych warunkach, co uniemożliwia przyznanie wnioskodawcy prawa do emerytury w oparciu o art.184 ust.1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W apelacji od tego wyroku C. Ł. wnosił o jego zmianę, załączając dodatkowe dokumenty.

Organ rentowy wnosił o oddalenie apelacji.

Sąd Apelacyjny w wyniku uzupełnienia postępowania dowodowego ustalił, że wnioskodawca w okresie od 4 sierpnia 1997r. do 31 maja 2001r. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę kierowcy ciągnika na budowach sieci telekomunikacyjnej, na co uzyskał świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach, wystawione przez (...) Sp. z o.o. w T. 20 grudnia 2012r., oraz, po uzupełnieniu, 21 stycznia 2013r. To ostatnie świadectwo pracy spełnia już wymogi, których brak podnosił organ rentowy w piśmie procesowym w stosunku do świadectwa wcześniejszego i stanowi w pełni wartościowy środek dowodowy.

Po dokonaniu powyższych ustaleń rozważania Sądu Apelacyjnego przedstawiają się następująco:

C. Ł. posiada niesporny okres pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 11 lat i 9 dni. Co do okresu, podlegającego ocenie przez Sąd Okręgowy, to nie został on zaliczony do pracy w szczególnych warunkach na stanowisku kopacza z uwagi na wątpliwe dowody, z tym, że, jak wywnioskować należy z treści uzasadnienia, dotyczące okresów zatrudnienia. Wprawdzie w świadectwie pracy wystawionym w 2003r. przez Związek Spółek (...) w O. podano, że wnioskodawca był pracownikiem fizycznym sezonowym w pełnych dniówkach, jednak, to, że wykonywał pracę kopacza nie było przedmiotem sporu, potwierdził to także świadek K. K., zeznając, że wnioskodawca pracował w melioracji przy czyszczeniu rowów. Prace przy zakładaniu rowów melioracyjnych przewidziane są w Dziale X poz.1 Wykazu A, stanowiącego załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Należy zgodzić się ze stanowiskiem, że ze wskazanego okresu zatrudnienia należałoby wyliczyć okres od 2 maja 1970r. do 31 lipca 1970r. z uwagi na brak zgłoszenia do ubezpieczenia i w lipcu urlop bezpłatny, oraz okresy urlopów bezpłatnych, których wymiar nie był kwestionowany. Organ rentowy zajął stanowisko, że nawet gdyby doliczono sporny okres po tej korekcie, to okres pracy w szczególnych warunkach wyniósłby 14 lat 8 miesięcy i 21 dni, również Sąd Okręgowy, przeprowadzając powyższe wyliczenie, uznał, że okres pracy w szczególnych warunkach nie jest wystarczający dla udowodnienia 15 lat.

Ocenę zmieniło przedstawione obecnie świadectwo pracy w szczególnych warunkach. Powyższe świadectwo daje podstawę do zaliczenia wnioskodawcy do okresu pracy w szczególnych warunkach okresu od 4 sierpnia 1997r. do 31 grudnia 1998r., czyli 1 roku 4 miesięcy i 27 dni, gdyż praca kierowcy ciągnika na budowach sieci telekomunikacyjnych wypełnia dyspozycję poz.3 Działu VIII powołanego wyżej Wykazu A.

W sumie daje to już wnioskodawcy okres ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach, co, przy spełnieniu pozostałych przesłanek, uzasadnia przyznanie mu prawa do emerytury w oparciu o art.184 ust.1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2009.153.1227 -j. t. z późn. zm.)

Skutkuje to zmianą zaskarżonego wyroku z mocy art.386§1 kpc.